

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518201992
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2518201992.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členov senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a JUDr. Pavla Laczu, vo veci žalobkyne: Universal spa, s.r.o., Štefánikova 15, Bratislava, IČO: 45 579 822, zastúpenej: JUDr. Peter Kubina, vedúci organizačnej zložky: Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, Štefánikova 15, Bratislava, IČO: 36 861 391, proti žalovanej: NNS, s.r.o., Nám. SNP 3, Trnava, IČO: 36 253 880, zastúpenej: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Nám. SNP 3, Trnava, IČO: 36 857 548, o návrhu žalovanej na zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 20. apríla 2020 č. k. 4Cb/134/2018-374, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovanej zo dňa 5.3.2019 na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 8.8.2018 č. k. 4Cb/134/2018-85 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.1.2019 sp. zn. 21Cob/2/2019 zamietol.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 334 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

Vecne dôvodil, že uznesením z 8.8.2018 č. k. 4Cb/134/2018-85 súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k pozemkom v k. ú Q. nad B., zapísaným na LV č. XXXX ako parc. č. CKN 2071/3 - orná pôda o výmere 49.129 m², parc. č. CKN 2246/1 - orná pôda o výmere 10.434 m², parc. č. CKN 2109 - orná pôda o výmere 16.043 m², do právoplatného skončenia konania vo veci samej (výrok I). Súčasne bola žalovanej uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania a zaťažovania pohľadávky (vo výške 2.300.000 eur) proti žalovanej, ktorú nadobudla postúpením a ktorá pôvodne vznikla na základe osobitnej dohody a na ňu nadväzujúcej dohody o urovaní zo dňa 24.5.2012 medzi žalobkyňou a MUDr. S. Q. U., alebo s jej časťou alebo príslušenstvom, do právoplatného skončenia konania vo veci samej (výrok II) a žalobkyni uložil povinnosť podať v lehote do 60 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu proti žalovanej vo veci samej (výrok III). Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Trnave uznesením z 29.1.2019 sp. zn. 21Cob/2/2019 v napadnutej časti uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania a zaťažovania pohľadávky (vo výške 700.000 eur) proti žalobkyni, ktorú nadobudla postúpením a ktorá pôvodne vznikla na základe osobitnej dohody a na ňu nadväzujúcej dohody o urovaní zo dňa 24.5.2012 medzi žalobkyňou a MUDr. S. Q. U., alebo s jej časťou alebo príslušenstvom, do právoplatného skončenia konania vo veci samej; v ostatných častiach odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

Návrh na zrušenie neodkladného opatrenia žalovaná odôvodnila tým, že 18.12.2018 začalo exekučné konanie (Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/17/2019) proti žalobkyni vo veci vymoženia pohľadávky vo výške 700.000 eur. Uvedená pohľadávka je zabezpečená zriadeným záložným právom na základe záložnej zmluvy zo dňa 15.2.2016 uzatvorenej medzi žalovanou a žalobkyňou ako záložným dlžníkom. Žalobkyňa s návrhom na zrušenie neodkladného opatrenia nesúhlasila, navrhla ho zamietnuť.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba vo veci samej bola žalobkyňou v určenej lehote podaná a je vedená na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4Cb/140/2018. Ťažiskový argument žalovanej odôvodňujúci návrh na zrušenie neodkladného opatrenia spočíval v odpadnutí dôvodu dočasnej úpravy pomerov strán sporu pre ňou začaté exekučné konanie, ktorým sa rieši priama exekúcia pohľadávky žalovanej proti žalobkyni, z čoho žalovaná vyvodila, že nemá v súčasnosti žiaden záujem o výkon záložného práva, ktorým je zabezpečená jej pohľadávka a teda nemá ani záujem o akékoľvek iné nakladanie, či zaťažovanie pohľadávky. Súd prvej inštancie uviedol, že argumenty žalovanej nesú v sebe návrhy skutkových tvrdení smerujúce k vyvráteniu opodstatnenosti sporu vo veci samej, preto v tomto štádiu konania (o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia) nebolo možné, ani prípustné vykonať a vyhodnotiť predložené tvrdenia a dôkazy. Hodnotenie dôkazov možno procesne uzavrieť až v rozhodnutí vo veci samej, ktoré nie je právoplatne skončené. Na základe uvedeného súd prvej inštancie návrh žalovanej na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalovaná s návrhom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenie mu veci na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, h/ CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľné, arbitrárne, rozporné s judikátom o protichodnosti (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17.10.2018 sp. zn. II. ÚS 293/2018). Okrem iného poukázala na porušenie princípu nestrannosti súdneho konania a na spravodlivý proces, keď zákon pri rozhodovaní o náhrade trov konania je jednotlivými súdnymi inštanciami porušovaný len v prospech žalobkyne. Nie je zrejmé, čo majú mať spoločné tvrdenia o existencii exekučného konania a o súvisiacej nedôvodnosti zákazu záložného práva s vecou samotnou. Súd prvej inštancie sa nezaoberal existenciou zmeny pomerov, dopadom exekučného konania na právny stav. Po začatí exekučného konania neexistuje žiadna „naliehavosť“ pre výkon záložného práva, rovnako nemá žiadny význam zákaz nakladania a zaťažovania pohľadávky, keďže by pre žalovanú nemalo žiadny hospodársky, ani právny význam prevádzať, či „zaťažovať“ pohľadávku počas exekučného konania.

3. Žalobkyňa navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Odvolanie žalovanej považuje za nedôvodné.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa a preto je potrebné ho odmietnuť.

5. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. je proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné odvolanie, len ak ho zákon pripúšťa.

6. Podľa § 357 písm. e/ C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1.

7. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. Konceptia prípustnosti odvolania proti uzneseniu vo svojej podstate odvolanie nepripúšťa. Pripúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú v zákone taxatívne vypočítané. Takéto obmedzenie je podľa dôvodovej správy k CSP umožnené zavedením nového inštitútu - sťažnosti (§ 239 a nasl. CSP).

9. Z citovaného znenia ust. § 357 písm. e/ CSP vyplýva, že zákonodarca pripustil odvolanie len proti uzneseniu, ktorým bolo zrušené neodkladné opatrenie podľa § 334 a § 335 ods. 1 CSP a teda nie v prípade, keď bol návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietnutý ako v danom prípade.

10. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Výpočet prípadov, v ktorých je prípustné podať odvolanie proti uzneseniu treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom.

11. Civilný sporový poriadok upravuje odvolanie ako procesný úkon, ktorým (po splnení zákonom stanovených podmienok) môže strana dosiahnuť jednak preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie,

jednak jeho zrušenie a tiež opätovné prejednanie veci súdom prvej inštancie, avšak len pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 355 CSP). V zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení § 357 písm. a/ až o/ CSP však odvolanie v danom prípade nie je prípustné. Odvolanie proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nepripúšťa ani iný zákon.

12. Odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej judikatúry skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania (teraz strán sporu) o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany súdu nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 47/2010).

13. Nakoľko odvolanie žalovanej smeruje proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, proti ktorému nie je prípustné, odvolací súd podľa § 386 písm. c/ CSP odvolanie žalovanej odmietol (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/134/2019, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/203/2019, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoP/13/2020, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/8/2019, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/368/2018). Vzhľadom na odmietnutie odvolania sa odvolací súd vecnou správnosťou napadnutého uznesenia nezaoberal.

14. O nároku na náhradu trov konania o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd (prvej inštancie) v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

15. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.